

STÁTNÍ ENERGETICKÁ INSPEKCE

ústřední inspektorát, Gorazdova 24, 120 00 Praha 2

Č. j.: SEI-14095/2021/90.221

Č. spisu:

ROZHODNUTÍ č. 902002522

o odvolání

Ústřední inspektorát Státní energetické inspekce (dále SEI), jako správní úřad příslušný podle § 3 odst. 4 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 406/2000 Sb.) a zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 526/1990 Sb.) v řízení o odvolání spol.

v právním zastoupení AK Doucha Šikola advokáti s. r. o., proti rozhodnutí č. 512005121 ze dne 27. 7. 2021 pod č. j. SEI-1631/2020-60, vydanému územním inspektorátem SEI pro Liberecký kraj v řízení o přestupku podle § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 250/2016 Sb.), kterým byla výrokem I. uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., výrokem II. jí byla uložena povinnost podle § 89 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. nahradit poškozené České republice, zastoupené Ministerstvem průmyslu a obchodu, se sídlem Na Františku 32, 110 00 Praha 1 škodu ve výši 3.812.594,51 Kč, výrokem III. jí byla podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. uložena pokuta ve výši 3.812.594,51 Kč a dále jí byla výrokem IV. v souladu s § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 500/2004 Sb.) a podle § 6 odst. 1 vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb. uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí, veškeré dokumentace i odvolání s vykázaným podáním dne 10. 8. 2021, ústřední inspektorát SEI vydává podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 90 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., toto

r o z h o d n u t í,

kterým rozhodnutí č. 512005121 pod č. j. SEI-1631/2020-60 ze dne 27. 7. 2021 podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. **m ě n í** tak, že:

I. Původní text výroku **I. n a h r a z u j e** textem:

Spol.

(dále obviněná), se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., kterého se dopustila tím, že nedodržela věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. pro uplatnění úředně stanovené ceny, upravené v bodu (1.10.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (dále CR) č. 3/2017 ze dne 26. září 2017, když jako výrobce elektřiny a držitel licence č. na výrobu elektřiny ve své provozovně Evidenční č. 1: FVE Kuřívody - 1,5 MWp,

(dále FVE) za rok 2018, tedy 5. 2. 2018, 5. 3. 2018, 4. 4. 2018, 2. 5. 2018, 4. 6. 2018, 6. 7. 2018, 2. 8. 2018, 4. 9. 2018, 5. 10. 2018, 1. 11. 2018, 5. 12. 2018 a 2. 1. 2019 neoprávněně uplatnila a vyúčtovala jednotkovou výkupní cenu

ve výši 15.304 Kč/MWh na množství elektřiny 245,49 MWh příslušející výrobnám uvedeným do provozu od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2009, ačkoliv část této FVE v rozsahu 0,20905 MWp nebyla uvedena do provozu ve smyslu bodu (1.9.) CR č. 8/2008, neboť na tuto část FVE nebyla udělena licence na výrobu elektřiny a pro tuto část FVE tak nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou výkupních cen, čímž získala za rok 2018 se započítáním podílu fakturované „minus ceny“ ve výši 3.691,71 Kč nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 3.756.527,40 Kč (245,49 MWh x 15.304 Kč / MWh – 3.691,71 Kč / 1,70905 MWp x 0,20905 MWp).

II. Původní text výroku II. se zrušuje

III. Původní text výroku III. n a h r a z u j e textem:

II. Za uvedený přestupek se spol. [redacted] podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. ukládá pokuta ve výši 3.756.500 Kč (slovy tři miliony sedm set padesát šest tisíc pět set korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-34826011/0710, variabilní symbol 512005121. Při bezhotovostní platbě konstantní symbol 1148, při hotovostní platbě 1149.

IV. Původní text výroku IV. n a h r a z u j e textem:

III. Obviněné se v souladu s § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a § 6 odst. 1 Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb. ukládá povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč (slovy jeden tisíc korun českých), které jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-34826011/0710 variabilní symbol 5120051211. Při bezhotovostní platbě konstantní symbol 1148, při hotovostní platbě 1149.

V. V ostatním se napadené rozhodnutí podle § 90 odst. 5 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb. p o t v r z u j e.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-34826011/0710, variabilní symbol 512005121. Při bezhotovostní platbě konstantní symbol 1148, při hotovostní platbě konstantní symbol 1149.

Lhůta k zaplacení nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-34826011/0710, variabilní symbol 5120051211. Při bezhotovostní platbě konstantní symbol 1148, při hotovostní platbě konstantní symbol 1149.

ODŮVODNĚNÍ

Provedenou kontrolou bylo zjištěno, že obviněná je držitelkou licence na výrobu elektřiny č. [redacted] udělené Energetickým regulačním úřadem dne 2. 12. 2009 pod č. j. 07013-7/2009-ERU s nabytím právní moci téhož dne na celkový instalovaný výkon FVE 1,5 MW. Dále bylo zjištěno, že FVE obviněné je umístěna v katastrálním území [redacted]. Stav FVE byl prověřen na místě dne 26. 9. 2019 provedenou kontrolou SEI, která zjistila, že FVE obviněné byla tvořena z 8 126 ks fotovoltaických panelů (dále FVP) Suntech STP210-180/Ud, jmenovitý výkon 210 Wp, 6 ks FVP IBC Polysol 255 ZL, jmenovitý výkon 255 Wp a 4 ks FVP IBC Polysol 265 MS, jmenovitý výkon 265 Wp. FVP byly připevněny na kovové konstrukci pod úhlem 30° a azimutem -30°

a celkový instalovaný elektrický výkon FVE činil 1 709,05 kWp, což neodpovídalo výkonu uvedenému v licenci. Dále se FVE sestávala z technologického kontejneru, kde jsou instalovány transformátory a obchodní měření elektroměr Actaris SL 7000 SL č. 73028653. Pro přeměnu napětí jsou instalovány 3 střídače SatCon 500kW. Transformovaná elektrická energie ze stejnosměrného napětí 315 V na střídavé napětí 35 kV je vyvedena k předávacímu místu nadzemního vedení VN a dodávána do distribuční sítě (dále DS).

V období po osazení elektroměru, tj. od 16. 12. 2009 byla dne 17. 12. 2009 uzavřena Smlouva o podpoře výroby elektřiny č. [REDAKCE] se spol. a ČEZ Distribuce, a. s., která zařadila FVE obviněné podle typu výroby na obnovitelné zdroje za využití slunečního záření po 1. lednu 2009 s instalovaným výkonem nad 30 kW a instalovaným elektrickým výkonem 1 500 kW. Tato smlouva byla později nahrazena dne 21. 12. 2012 Smlouvou o výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů s povinně vykupujícím, spol. ČEZ Prodej, s. r. o. s uvedeným instalovaným elektrickým výkonem zdroje v příloze smlouvy 1 500 kW. Smlouva o připojení FVE k DS do sítě VN a VVN č. [REDAKCE] byla uzavřena mezi obviněnou a spol. ČEZ Distribuce, a. s. dne 29. 12. 2009 s celkovým instalovaným elektrickým výkonem výroby 1 500 kW. Předložené smlouvy, písemnosti včetně podkladů ERÚ prokazují uvedení kontrolované FVE do provozu dne 16. 12. 2009 o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 1,49688 MWp.

První faktura č. 3913272 ze dne 31. 12. 2009 za dodávku elektřiny do DS byla obviněnou vystavena za období 12/2009 podle CR ERÚ č. 8/2008, účinného pro rok 2009 a příslušela výrobě elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedený do provozu od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009. V kontrolovaném období roku 2018 uplatňovala obviněná podporu elektřiny z obnovitelného zdroje formou výkupní ceny a vykázala operátorovi trhu, spol. OTE, a. s. množství 2 006,957 MWh elektřiny dodané do DS, za které obdržela od povinně vykupujícího, spol. ČEZ Prodej, a. s. platby v celkové výši 30.710.778 Kč. Na základě ERÚ udělené licence na výrobu elektřiny ve FVE byl obviněné povolen rozsah podnikání a technické podmínky o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 1,5 MW ke dni uvedení do provozu 16. 12. 2009, avšak instalací FVP nad rámec licence v průběhu roku 2010 došlo ke změně technických parametrů licencovaného energetického zařízení, a to v rozporu s § 9 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., energetický zákon, podle jehož díkce je držitel licence oprávněn v případě rozšíření počtu provozoven nebo změny technických parametrů stávajících provozoven zahájit výkon licencované činnosti v těchto provozovnách dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Obviněná jako držitel licence však s výše uvedenou změnou, spatřovanou v navýšení instalovaného elektrického výkonu FVE, o změnu licence nepožádala. Tudíž uplatněná podpora na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie formou výkupní ceny byla obviněnou na tuto část dodatečně instalovaného výkonu, uvedeného do provozu v roce 2010, čerpána neoprávněně.

Provedeným výpočtem pro stanovení množství vyrobené elektřiny k dodatečně instalovanému výkonu FVE bylo rozdílem hodnot vyrobené elektřiny dodané do DS (fakturované) a vyrobené elektřiny stanovené úměrně k instalovanému výkonu při uvedení FVE do provozu v souladu s licenci v roce 2009 vypočteno množství vyrobené elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, které bylo vyrobeno v kontrolované FVE z dodatečně instalovaných panelů v rozporu s licenci a vznikem oprávnění k výkonu licencované činnosti. Za rok 2018 skutečně vyrobená elektřina dodaná do DS z 8 136 ks FVP předmětné FVE, tj. z výkonu 1,70905 MWp, byla v množství 2 006,957 MWh. Vyrobená elektřina úměrně k instalovanému výkonu při uvedení FVE do provozu, tj. z licencovaného výkonu 1,49688 MWp, byla určena v množství 1 757,803 MWh. Z uvedených hodnot poměřeného množství elektřiny činí rozdíl 249,154 MWh, tj., že toto množství elektřiny bylo vyrobené z výkonu FVP nainstalovaných nad rámec výkonu povoleného licenci. Závěr kontrolního zjištění konstatoval ze strany obviněné nedodržení věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. uvedené v části B) v bodě (1.10.) CR č. 3/2017, když jako prodávající a držitel licence v předmětné FVE za rok 2018 neoprávněně uplatnila a vyúčtovala na množství elektřiny 249,154 MWh výkupní cenu 15.304 Kč/MWh příslušející výrobnám uvedeným do provozu od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2009,

ačkoliv část této FVE v rozsahu 0,21217 MWp nebyla uvedena do provozu ve smyslu bodu (1.9.) CR č. 8/2008, neboť na tuto část výroby elektřiny nebyla udělena licence na výrobu elektřiny a pro tuto část výroby elektřiny tak nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou výkupních cen, čímž získala za rok 2018 nepřiměřený majetkový prospěch (dále NMP) ve výši 3.812.594,51 Kč.

Tyto skutečnosti jsou uvedeny v Protokolu č. [REDAKCE] o výsledku kontroly ze dne [REDAKCE] se kterým byla obviněná seznámena téhož dne a v souladu s § 13 zákona č. 255/2012 Sb. byla poučena o možnosti podání námitek ke kontrolním zjištěním. Této možnosti bylo z její strany využito a dne 11. 5. 2020 byly podány námitky k předmětnému protokolu. Vedoucí kontrolní skupiny nevyhověl námitkám podaných obviněnou, a proto byly postoupeny k dalšímu řízení. Nadřízená osoba kontrolujícího podle § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb. rozhodla písemností dne 1. 6. 2020 pod č. j.: SEI-1631/2020/43 Vyřízení námitek kontrolované osoby, kterou byly podané námitky zamítnuty, neboť obviněná nedoložila nové skutečnosti, které by vyvracely či uváděly v pochybnost kontrolou SEI zjištěné porušení zákona č. 526/1990 Sb. Kontrolou zjištěné skutečnosti, obsažené ve spisu č. [REDAKCE] nasvědčovaly spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. obviněnou, který je spatřován v nedodržení věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., když za kontrolované období od 1. 1. 2018 do 31. 12. 2018 neoprávněně uplatnila výkupní cenu i na elektřinu vyrobenou z části FVE, na kterou nebyla vydána licence.

Protože v kontrolovaném roce 2018 obviněná získala NMP vyčíslený v rámci kontroly v souladu s § 14 odst. 3 zákona č. 526/1990 Sb. způsobem uvedeným výše, bylo dne 27. 7. 2020 poškozenému zasláno vyrozumění o možnosti uplatnit nárok na náhradu škody či bezdůvodné obohacení. Podáním doručeným dne 12. 8. 2020 poškozený navrhl, aby byla podezřelému z přestupku uložena povinnost nahradit ve výši 3.812.594,51 Kč, a to na účet č. 19-1525001/0710 vedený u České národní banky. Následně zahájila SEI ve smyslu § 78 zákona č. 250/2016 Sb. řízení ve věci uložení pokuty pro důvodné podezření ze spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. Zahájení řízení o přestupku bylo sděleno Oznámením pod č. j.: SEI-1631/2020-48 dne 25. 5. 2021 spolu s usnesením se stanovenou lhůtou 12 dnů k navrhování důkazů a návrhů v řízení pod č. j.: SEI-1631/2020-49 z téhož dne. Této zákonné možnosti bylo využito a dne 28. 5. 2021 bylo na SEI doručeno oznámení o převzetí právního zastoupení AK Doucha Šikola advokáti s. r. o., se sídlem Mezibranská 579/7, 110 00 Praha 1 včetně plné moci k zastupování v řízení a žádosti o nahlédnutí do spisu k č. spisu: [REDAKCE]. Této žádosti bylo vyhověno a dne 3. 6. 2021 byla SEI zaslána kopie celého spisu č. [REDAKCE] do datové schránky právního zástupce.

V reakci na vydané oznámení o shromážděných podkladech rozhodnutí pod č. j.: SEI-14127/2021/51.102 s vykázaným doručením dne 17. 6. 2021, byla následně SEI doručena „Žádost o prodloužení lhůty k vyjádření k podkladům správního řízení“ ze dne 21. 6. 2021, jejíž vyřízení správní orgán 1. stupně provedl dne 28. 6. 2021 s prolongací lhůty do 12. 7. 2021. Dne 13. 7. 2021 obdržel správní orgán 1. stupně „Vyjádření k podkladům správního řízení,“ ze dne 12. 7. 2021, jehož obsah byl doložen přílohami o projektu přeměny účastníka řízení, prohlášením servisní organizace, dopisem z ČEZ Distribuce, a. s. a tabulkou přepočtu NMP za kontrolované období roku 2018.

Na základě výše uvedených skutečností správní orgán 1. stupně po přezkoumání listinných podkladů, založených ve spisu č. [REDAKCE] měl za prokázané, že obviněná svým jednáním naplnila skutkovou podstatu přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. tím, že v roce 2018 uplatňovala podporu ve formě výkupní ceny ve výši 15.304 Kč/MWh na množství elektřiny 249,154 MWh příslušející výrobnám uvedeným do provozu od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2009, ačkoliv část této výroby v rozsahu 0,21217 MWp nebyla uvedena do provozu ve smyslu bodu (1.9.) CR č. 8/2008, neboť na tuto část výroby elektřiny nebyla

udělena licence na výrobu elektřiny a pro tuto část výroby elektřiny tak nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou výkupních cen, čímž získala za rok 2018 NMP ve výši 3.812.594,51 Kč. S tímto výstupem správního uvážení promítnutým do výroku I. napadeného rozhodnutí správní orgán 1. stupně po zhodnocení všech polehčujících a přitěžujících okolností rozhodl o výši pokuty výrokem III. ve výši jednonásobku NMP, tj. 3.812.594,51 Kč.

Proti rozhodnutí č. 512005121 o uložení pokuty ze dne 27. 7. 2021 s vykázaným doručením 28. 7. 2021 se obviněná v zákonné lhůtě odvolala podáním datovaným dne 10. 8. 2021, kde uvedla, že proti napadenému rozhodnutí podává odvolání v celém rozsahu, a to zejména k:

1. *Odpovědnosti za přestupek.*
2. *Naplnění skutkové podstaty přestupku.*
3. *Povaze přestupku a otázky zavinění.*
4. *Výši nepřiměřeného majetkového prospěchu.*
5. *Nároku poškozeného.*
6. *Nesprávnosti a rozporu napadeného rozhodnutí s právními předpisy.*

1. Odpovědnost účastníka řízení za přestupek.

Účastník řízení má za to, že není za spáchání přestupku odpovědný s tím, že odpovědnost za spáchání přestupku přešla na jeho právního nástupce, spol. FAVOLA CZ s.r.o., se sídlem Náchodská 30/248, Horní Počernice, 193 00 Praha 9, IČO: 048 63 909, na kterou přešly veškerá práva a povinnosti spojené s FVE Kuřívody - 1,5 MWp, a to na základě § 33 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., a to na základě projektu přeměny schváleného zúčastněnými společnostmi dne 16. 7. 2020, který je součástí správního spisu.

SEI v napadeném rozhodnutí uvádí, že k přechodu odpovědnosti na právního nástupce by došlo pouze v případě univerzálního právního nástupnictví a že se nelze vyhnout odpovědnosti za přestupek odštěpením a oddělením jedné z podnikatelských činností na jinou majetkově propojenou společnost, a dále se touto námitkou účastníka řízení nezabývala. Účastník řízení především namítá, že se SEI nevypořádala s § 33 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, dle kterého platí, že „odpovědnost právnické osoby za přestupek přechází na jejího právního nástupce“, kdy zákon o žádném univerzálním nástupnictví nehovoří. I v případě, že by odvolací orgán dospěl k závěru, že odpovědnost sice přešla na právního nástupce, ale zůstala současně i na účastníku řízení, měl správní orgán současně zahájit řízení se společností FAVOLA CZ a této společnosti měla být uložena pokuta za spáchání uvedeného přestupku.

Obdobně se týká otázky náhrady škody, která byla napadeným rozhodnutím přiznána poškozenému, Ministerstvu průmyslu a obchodu, neboť na právního nástupce přešla veškerá práva a povinnosti spojené s FVE Kuřívody, tj. i nároky na náhradu škody.

SEI tedy pochybila, když nezahájila řízení o přestupku se společností FAVOLA CZ a jí neuložila pokutu za přestupek, neboť na ni, jako na právního zástupce, který převzal provoz FVE přešla odpovědnost za spáchání tohoto přestupku.

2. Naplnění skutkové podstaty přestupku.

Ačkoliv SEI v napadeném rozhodnutí uvádí, že instalovaný výkon FVE je dán součinem výkonů jednotkových fotovoltaických panelů a jejich množství, účastník řízení zdůrazňuje, že tento výklad nevyplývá z žádných právních norem a byl dovozen pouze praxí správních orgánů. V současné době je sice instalovaný výkon definován ve vyhlášce o připojení, nicméně působnost této vyhlášky se vztahuje pouze k otázce připojování výroben k distribuční soustavě, nikoliv k otázkám licenčního oprávnění. Vzhledem k tomu, že výkon předmětné FVE je omezen systémem omezení výstupního výkonu, považuje účastník přinejmenším za sporné, zda se vytýkaného přestupku vůbec mohl dopustit. Disponoval totiž licencí na výrobu elektřiny ve výrobně o maximálním instalovaném výkonu 1,5 MW, přičemž FVE nemohla z technických důvodů

vyrobit více než 1,497 MWp (součet výkonu střídačů). Pokud tedy účastník řízení zamezil, a to v dobré víře, překročení licencovaného výkonu, nelze bez dalšího uzavřít, že se dopustil neoprávněné výroby elektřiny v rozsahu, o nějž překračuje součet jmenovitých hodnot výkonů jednotlivých FV panelů o počet FV panelů odpovídající svým součtem hodnotě licencovaného výkonu. Nesouhlasí se závěrem, že vyráběl elektřinu z části ve výrobně, která nebyla řádně uvedena do provozu.

SEI v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že „je možné přijmout argument, že „tři střídače značky SatCon o výkonu 500 kW“ plní funkci omezovače okamžitého výkonu na výstupu z FVE, ale pouze ve vztahu k provozovateli DS, s nímž má kontrolovaná osoba uzavřenu Smlouvu o připojení výroby elektřiny k DS do sítě VN“. SEI tedy uznává, že výroba elektřiny ve FVE byla omezena systémem střídačů, nicméně tuto skutečnost nebere ve správním řízení jakkoliv v potaz, a to ani jako polehčující okolnost, dokonce tuto skutečnost ani nereflektovala při stanovení výše neoprávněně získaného majetkového prospěchu, přestože je zjevné, že účastník řízení v důsledku tohoto omezení výkonu vyrobil méně elektřiny, než kolik by ji vyrobil, pokud by výkon střídačů odpovídal jmenovitému výkonu na FVE umístěných a zapojených panelů. SEI dále uvádí, že celkový počet fotovoltaických panelů byl ověřen při místním šetření a zaznamenán v Protokolu z místního šetření a odpovídá počtu fotovoltaických panelů instalovaných po rozšíření FVE, doložené Smlouvou o dílo a předávacím protokolem ze dne 8. 6. 2010. SEI však hovoří o celkovém počtu fotovoltaických panelů umístěných ve výrobně, nikoliv o celkovém počtu zapojených fotovoltaických panelů. SEI tedy v průběhu kontroly neověřila, zda jsou veškeré umístěné panely rovněž zapojeny. Ačkoliv SEI v napadeném rozhodnutí uvádí, že instalovaný výkon FVE je dán součinem jednotkových výkonů fotovoltaických panelů a jejich množství, nedodává již, že to platí pouze o zapojených panelech, nikoliv o panelech odpojených, umístěných na FVE např. jako panely náhradní. Vzhledem k tomu, že důkazní břemeno o přestupku tíží správní orgán, měla SEI ověřit rovněž zapojení panelů, resp. stringů, pokud stanovuje celkový instalovaný výkon FVE. Ani potvrzení kontrolované osoby, že stav odpovídá stavu v roce 2018, neobsahuje prohlášení, že všechny tyto panely, umístěné na FVE, jsou zapojeny. SEI dostatečně neověřila skutkový stav a neprokázala, že FVE skutečně vyrábí elektřinu na generátorech o celkovém instalovaném výkonu 1.709,05 kWp, jak tvrdí.

SEI tedy dostatečně nezjistila skutkový stav věci, když nezjistila skutečný instalovaný výkon FVE, pouze sečetla instalovaný výkon uvedený na štítcích jednotlivých generátorů, jejichž zapojení neověřila a nevzala v potaz ani skutečnost, že FVE obsahuje střídače její výkon omezující. Dle názoru účastníka řízení SEI neprokázala, že jeho jednáním došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku, z jehož spáchání byl uznán vinným.

3. Povaha přestupku a otázka zavinění.

SEI v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že předmětný přestupek je pokračujícím přestupkem ve smyslu § 7 zákona č. 250/2016 Sb. S tímto právním závěrem účastník nesouhlasí. SEI v odůvodnění uvádí, že odpovědnost právnické osoby za přestupek je objektivní, což znamená, že se nezkoumá otázka zavinění, neboť odpovědnost je vázána na následek. Dle ustálené judikatury však platí, že otázka zavinění je v případě právnických osob významná z hlediska posouzení, zda se jedná o pokračující přestupek či nikoliv, neboť jednou z podmínek pokračujícího přestupku je i jednotný záměr. Ust. § 7 zákona č. 250/2016 Sb. o nich totiž stanoví, že „pokračováním v přestupku se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku“.

K jednotnému záměru v případě právnické osoby Nejvyšší správní soud uvedl, že „jednotný záměr jistě bude možné zkoumat u takových protiprávních jednání, která jejich pachatel činil vědomě a úmyslně, nebo aspoň vědomě a při srozumění s následkem“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 10 As 96/2018). Podle ustálené judikatury je tedy pokračování vyloučeno u nedbalostního trestného činu, a tím spíše nelze zkoumat jednotný záměr ani u správních deliktů, u nichž zákon stanoví objektivní odpovědnost.

Nejvyšší správní soud rovněž k vymezení pokračování v přestupku upřesnil, že z pouhé mnohosti skutků a případně blízké časové souvislosti nelze dovozovat naplnění všech znaků pokračujícího přestupku, a to konkrétně jednotného záměru. Ze spisu tak musí vyplývat, že pachatel přestupku měl jednotný záměr vést jednotlivé dílčí útoky k naplnění skutkové podstaty téhož přestupku, tedy že by se stejným záměrem porušoval svou zákonem stanovenou povinnost (rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 6 As 379/2018). Rovněž autoři komentáře k občanskému zákoníku (C.H. Beck) dospěli k závěru, že pokud u odpovědnosti právnické osoby za pokračování v přestupku správní orgán nezjistí alespoň úmysl nepřímý, o pokračování v přestupku nepůjde.

Ačkoliv se SEI námitkou účastníka řízení, že nejednal v úmyslu přímém ani nepřímém, blíže nezabývala, když pouze konstatovala, že v případě právnických osob je stanovena objektivní odpovědnost za přestupek, zabývat se otázkou zavinění měla, pokud dovozuje, že jde o pokračující přestupek. SEI pouze konstatovala, že účastník řízení byl v postavení slabší strany, když byl ujištěn zhotovitelem FVE (CE Solar s.r.o.), že rozšířením FVE se nemůže dopustit jakéhokoliv protiprávního jednání, a že se může po zhotoviteli domáhat náhrady škody v režimu občanskoprávním. Účastník řízení k tomu sděluje, že společnost CE Solar s.r.o., již byla zlikvidována a účastník řízení se na ni nemůže jakkoliv zhojit. SEI však tímto, byť nikoliv explicitně, uznala, že účastník řízení jednal nevědomě, důvěřujíc zhotoviteli díla jakožto osoby zvláštní způsobilosti ve smyslu občanského zákoníku. Z toho účastník řízení dovozuje, že nemohlo dojít k „naplnění jednotného záměru“, jak je vyžadován zákonem.

Účastník řízení znovu uvádí, že vzhledem k tomu, že definice instalovaného výkonu ve vztahu řádného uvedení výrobní do provozu nevyplývala ani z právních předpisů, ani z teorie či praxe, není nijak překvapivé, že uvěřil tvrzení zhotovitele, který výstavbu výrobní včetně jejího rozšíření zajišťoval. Otázku zavinění, jakožto vnitřního psychického stavu účastníka řízení k zamýšlenému následku svého jednání, podstatnou pro posouzení, zda se jedná o pokračující přestupek, je tedy třeba hodnotit optikou tehdejší doby, kdy nebyla dostupná žádná rozhodovací praxe správních orgánů ani soudů, neexistovaly metodické pokyny apod. a výrobci neměli ani potřebné znalosti, ani zkušenosti a nemohli předvídat, jak přísně budou pravidla uvedení výroben do provozu ze strany správních orgánů po deseti a více letech vykládány. Je tedy zjevné, že účastník řízení nejednal v úmyslu přímém, ani nepřímém, neboť nevěděl, že svým jednáním může způsobit porušení chráněného zájmu, nechtěl porušení chráněného zájmu způsobit a nebyl s tím, že takové porušení může způsobit srozuměn. Účastník řízení tedy nejednal zaviněně a lze tedy uzavřít, že přestupek, z jehož spáchání byl uznán vinným, nemůže být pokračujícím, nýbrž jediné opakujícím se přestupkem. Účastník řízení se s ohledem na tuto skutečnost domnívá, že již došlo k zániku odpovědnosti za přestupky spáchané ve dnech 5. 2. 2018, 5. 3. 2018, 4. 4. 2018, 2. 5. 2018, neboť toto řízení o spáchání přestupku bylo zahájeno Oznámením o zahájení přestupku ze dne 25. 5. 2021.

4. Výše nepřiměřeného majetkového prospěchu.

SEI stanovila nepřiměřený majetkový prospěch za kontrolované období roku 2018 ve výši 3.812.594,51 Kč, a to jako rozdíl mezi cenou skutečně vyrobené elektřiny (2.006,957 MWh) a hodnotou elektřiny „vyrobené úměrně k instalovanému výkonu při uvedení do provozu“ (tj. z výkonu 1,49688 MWp), který stanovila ve výši 1.757,803 MWh. Účastník řízení předložil SEI výpočet nepřiměřeného prospěchu, vycházející z metodiky ČVUT 2019-010-M, kterou SEI při své kontrole použila. SEI uvádí, že výpočet podle Metodiky nesouvisí přímo se stanovením neoprávněně uplatněné podpory a nepřiměřeného majetkového prospěchu a že tuto částku je nutné stanovit ze skutečně dodaného množství elektřiny, na kterou byla nárokována podpora, neboť podpora nebyla nárokována na vypočtenou hodnotu, ale na hodnotu naměřenou elektroměrem a vykázanou kontrolovanou osobou.

K tomu účastník řízení uvádí, že podpora byla samozřejmě nárokována na celkovou ve FVE vyrobenou elektřinu, nicméně částku nepřiměřeného majetkového prospěchu představuje pouze ta část elektřiny, vyrobená v důsledku překročení instalovaného výkonu. Procentuální způsob stanovení neoprávněně čerpané podpory není správný, neboť v případě, kdy by FVE obsahovala

pouze panely do maximálního (štitkového) výkonu 1,5 MW, vyrobila by jistě více, než 1 757,803 MWh (celková skutečná výroba 2.006,957 MWh minus nadvýroba stanovená procentuálně SEI). Výpočet SEI nijak nereflektuje skutečnost, že FVE obsahovala systém omezení výkonu (střídače, které omezovaly maximální výkon na 1,499 MW).

SEI stanovuje nepřiměřený majetkový prospěch pomocí zmíněné Metodiky ČVUT pouze v případech, kdy není známa přesná příčina „nadvýroby“. K tomu účastník řízení uvádí, že nelze připustit, aby v případě, kdy by neumožnil SEI místní šetření ve výrobně a neposkytl SEI při kontrole součinnost, byl na základě Metodiky ČVUT stanoven jeho neoprávněný majetkový prospěch ve výši 1.534.360,- Kč (viz výpočet účastníka řízení přiložený k vyjádření) a v případě, kdy tak učinil, byl stanoven neoprávněný majetkový prospěch ve výši 3.812.594,51,- Kč, a to pouze na základě toho že SEI spočítala panely umístěné na FVE (aniž by zjistila jejich skutečné zapojení). Tento extrémní rozdíl mezi výši neoprávněného majetkového prospěchu stanoveného procentuálně dle výše instalovaného výkonu a dle Metodiky ČVUT je dle účastníka řízení způsoben tím, že procentuální výpočet zcela ignoruje skutečnost, že FVE obsahuje systém omezení okamžitého výkonu, ačkoliv je zjevné, že v důsledku tohoto omezení výkonu vyrobil účastník řízení méně elektřiny. Účastník řízení tedy má za to, že nepřiměřený majetkový prospěch stanovený SEI byl určen chybně. Chybná je tedy rovněž jak výše uložené sankce, tak výše škody, uplatněné ve stejné výši.

5. Nárok poškozeného.

Účastník řízení se odvolává rovněž co do výroku o přiznání náhrady škody poškozeného, spol. OTE, a.s., (dále jen „MPO“), a to jednak z důvodu, že vznik škody v uvedené výši nebyl prokázán, a jednak z důvodu, že poškozený není legitimován k uplatnění tohoto nároku. Ohledně údajné škody ve výši 3.812.594,51 Kč MPO nejenom že nepředložilo žádné přezkoumatelné důkazy, ale dokonce ani nepopsalo zásah své majetkové sféry a příčinnou souvislost. Na straně MPO tak absentuje základní tvrzení. MPO ke svému nároku na uplatnění škody pouze přiložilo přehled o vyúčtování podpory podporovaných zdrojů v České republice za rok 2018, které je pro účely posouzení jeho nároku na náhradu škody naprosto irelevantní. Současně přiložilo rozhodnutí o udělení dotace spol. OTE, a.s. a podmínky dotace, z nichž však vyplývá, že adresátem tohoto rozhodnutí je přímo a jen OTE, a.s., a v případě prokázání škody by tedy měla Česká republika vymáhat tvrzenou škodu prostřednictvím této společnosti, nikoliv prostřednictvím MPO. MPO tedy nepředložilo vyčíslení a prokázání jemu vzniklé škody, jeho nárok tak měl být SEI odmítnut, případně mělo být vyzváno k doložení těchto skutečností. I kdyby však bylo vyčíslení MPO předloženo, tak požadované částky již musely být v konečném důsledku přeúčtovány koncovým odběratelům, tudíž se majetek MPO reálně nijak nezmenšil. Pokud tedy skutečně ke vzniku škody výše popsaným jednáním účastníka řízení došlo (byť v tomto řízení nebylo dle názoru účastníka řízení způsobení škody ani její výše prokázána), je účastník řízení přesvědčen, že jedinými poškozenými, na jejichž straně škoda mohla vzniknout, jsou koneční uživatelé elektřiny.

Pokud by ale s ohledem na náročnost procesu zjišťování a dokazování škody na straně jednotlivých konečných uživatelů elektřiny zamýšlel správní orgán „vybrat“ jeden subjekt, kterému svědčí nárok na náhradu škody (byť z hlediska práva jde o zjevně chybný postup), domnívá se účastník řízení, že nárok na náhradu škody, lze, pokud vůbec, spatřovat spíše na straně OTE, a.s., než na straně MPO. Účastník řízení si k této otázce dovoluje odkázat na ustanovení § 28 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o podporovaných zdrojích energie“), ze kterého je zjevné, že náklady na podporu obnovitelných zdrojů jsou vypláceny z finančních prostředků, které se skládají z i) tržeb z plateb složky ceny služby distribuční soustavy a složky ceny služby přenosové soustavy na podporu elektřiny, ii) z tržeb z plateb za nesplnění minimální účinnosti užití energie při spalování hnědého uhlí podle § 6 odst. 5 zákona o hospodaření energií, iii) dotací z prostředků státního rozpočtu a iv) z výnosů z dražeb povolenek podle zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů realizovanými prostřednictvím kapitoly ministerstva. Právo na úhradu nákladů na podporované zdroje elektřiny ze strany státu formou dotace je

upraveno v § 29 zákona o podporovaných zdrojích energie, kde je výslovně uvedeno, že adresátem této dotace je OTE, a.s. Z citovaného ustanovení dále vyplývá, že tato dotace se poskytuje na základě výše tržeb a výnosů OTE, a.s. vyčtených v § 28 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona o podporovaných zdrojích energie tak, aby spolu s nimi pokryla celkové předpokládané finanční prostředky na podporu. Podpora obnovitelných zdrojů se tak vyplácí z prostředků, které se slévají v homogenní masu, jež má určený svůj účel a již se vnitřně dále nediferencuje podle původu. Tyto finanční prostředky k výplatě podpory obnovitelných zdrojů kumulované u OTE, a.s., jsou tedy jeho majetkem.

Prostředky, které tvoří takto zákonem definovanou dotaci, se stávají součástí majetku OTE, a.s., který je v rámci nakládání s těmito prostředky povinen dodržovat veškerá pravidla s tím spojená, včetně rozpočtových pravidel. S těmito svěřenými prostředky tak nenakládá stát, ale OTE, a.s., jenž je akciovou společností podle zákona o obchodních korporacích. Obdobně tomu potom je také u dalších složek určených k financování podporovaných zdrojů dle § 28 odst. 1 zákona o podporovaných zdrojích energie. Ke stejnému závěru dojdeme posouzením právní úpravy energetického zákona, který ve svém § 20a odst. 4 (i) stanovuje pod písm. u) povinnost OTE, a.s. hradit výrobcům elektřiny zelený bonus na elektřinu z obnovitelných zdrojů, druhotných zdrojů a vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla; a (ii) pod písm. v) povinnost operátora trhu hradit povinně vykupujícímu rozdíl mezi výkupní cenou a hodinovou cenou a cenu za jeho činnost, a stanovuje tak OTE, a.s. platební povinnost.

SEI v odůvodnění napadeného rozhodnutí v této otázce odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 46 T 1/2017-4458. Účastník řízení ale namítá, že otázka, kdo je příjemcem dotace ve smyslu § 29 zákona o podporovaných zdrojích energie a nabývá tak prostředky určené touto dotací do majetku, byla již vyřešena v rámci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 127/2018-99, ze dne 25. 7. 2019, kde je v bodu 41 uvedeno, že „Výrobce má toliko právo na úhradu či vyplacení ceny, případně její části, elektřiny z obnovitelných zdrojů, nikoliv přímo na dotaci od státu, jejímž příjemcem - jak uvedeno výše je dnes operátor trhu“. Rozhodnutí Krajského soudu v Brně, na které odkazuje SEI, nadto není pravomocné. Aktuálně soudy v několika případech rozhodují o nároku OTE, a.s. na náhradu škody, případně vrácení bezdůvodného obohacení, vzniklé(ho) v důsledku neoprávněného uplatnění podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů (viz např. řízení vedené pod sp. zn. 16 C 289/2020 o nároku OTE, a.s. proti FVE 45 s.r.o.), a to i v důsledku odkázání poškozeného OTE, a.s. trestními soudy na civilní řízení (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně 43 T 2/2015, rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 1 T 11/2018, atd.). S ohledem na výše uvedené lze tedy uzavřít, že MPO nespovídá nárok na náhradu škody, neboť není subjektem, který by podporu účastníkovi řízení vyplatil, z jehož prostředků by byla hrazena, a jehož majetek by se v důsledku jednání účastníka řízení zmenšil. MPO tedy neprokázalo ani vznik škody, ani její výši.

6. Nesprávnost a rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy.

Účastník řízení s ohledem na výše uvedené uzavírá, že napadené rozhodnutí je nesprávné a v rozporu s právními předpisy, pročež navrhuje, aby Ústřední inspektorát Státní energetické inspekce napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil, nebo aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání Státní energetické inspekci.

Protože správní orgán 1. stupně porušení zákona č. 526/1990 Sb. ze strany obviněné považoval za prokázané a v obsahu podaného odvolání neshledal žádný zákonný důvod k postupu podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., neboť ke všem okolnostem porušení ustanovení citovaného zákona bylo již ve vlastním řízení o přestupku přihlédnuto, postoupil odvolání včetně spisového materiálu správnímu orgánu 2. stupně. Odvolací správní orgán přezkoumal odvolání i napadené Rozhodnutí č. 512005121 o uložení pokuty ze dne 27. 7. 2021 včetně všech podkladů obsažených ve spisu č. [REDAKCE] na jejichž základě bylo napadené rozhodnutí vydáno. Podklady hodnotil i ve vzájemných souvislostech a zaujal k jednotlivým okruhům odvolání toto stanovisko, jak následuje:

Ad 1) K odpovědnosti účastníka řízení za přestupek

K tvrzení obviněné, že odpovědnost za přestupek, resp. odpovědnost za spáchání přestupku přešla na jejího právního nástupce - spol. FAVOLA CZ s. r. o., IČO: 048 63 909, se sídlem Náchodská 30/248 Horní Počernice, 193 00 Praha 9, se odvolací správní orgán nepřiklání, neboť jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí o přestupku s odkazem na § 29 zákona č. 250/2016 Sb. jsou uvedeny 4 důvody zániku odpovědnosti za přestupek, a to následovně:

- a) uplynutím promlčecí doby,
- b) smrtí fyzické osoby,
- c) zánikem právnické osoby, nemá-li právního nástupce, nebo
- d) vyhlášením amnestie.

Žádný z těchto důvodů u obviněné nenastal a právnickým osobám je přiznána právní osobnost od jejich vzniku až do jejich zániku. Podle záznamu v obchodním rejstříku obviněná nezanikla a nemůže se tudíž vyhnout odpovědnosti za přestupek oddělením jedné z podnikatelských aktivit na majetkově propojenou společnost. K námitce nevypořádání se ze strany SEI s § 33 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. tvrzením, že odpovědnost obviněné za přestupek přešla na jejího právního nástupce odvolací správní orgán, podotýká, že tomu tak není. K přechodu odpovědnosti na právního nástupce by došlo pouze v případě nástupnictví kompletního, tedy „univerzálního“, kdy na nástupnickou právnickou osobu na základě jedné právní skutečnosti by přešla všechna práva a povinnosti z právního předchůdce, k čemuž v dané věci nedošlo, a proto odpovědnost za přestupek a náhradu škody uplatněné poškozeným, nese obviněná. Na doplnění odvolací správní orgán uvádí, že zákonodárce sledoval tímto ustanovením zejména zabránění tomu, aby právnická osoba, která spáchá přestupek, unikla odpovědnosti např. tím, že účelově zanikne a způsobí tak přechod práv a povinností na nový subjekt, který by jinak nebylo možno za přestupek postihnout. Právním nástupnictvím je tudíž přeměna právnické osoby nebo obdobná změna, kdy dochází k dispozici s právnickou osobou. Pokud dochází jen k dispozici s majetkem, ať už s podnikem nebo s jednotlivou jeho komoditou (FVE Kuřívody-1,5 MWp), nejedná se o právní nástupnictví. V případě obviněné, kdy došlo k rozdělení právnické osoby formou odštěpení sloučením, tak tento krok nezapříčinil její zánik a zůstala zachována pro roli společníka ve spol. FAVOLA CZ s. r. o. Nejedná se tedy o žádný přechod odpovědnosti za přestupek na tuto společnost, a to ani zčásti, neboť obviněná jako právnická osoba i nadále existuje, a proto je i nadále za spáchaný přestupek odpovědná.

Ad 2) K naplnění skutkové podstaty přestupku.

Podle § 30a odst. 1 věty druhé zákona č. 458/2000 Sb. (energetický zákon) se za celkový instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny považuje součet hodnot instalovaných výkonů výrobních jednotek v místě připojení do elektrizační soustavy. Výrobní jednotku zákon nedefinuje, avšak lze dovodit, že se jedná o zařízení, které přímo vyrábí elektřinu, což je u FVE právě FVP. Odvolatelem nijak nebyl zpochybněn závěr z místního šetření při kontrole popsany v Protokole z místního šetření, ani počet zjištěných FVP v místě výroby.

Na základě licenčního spisu, který si SEI vyžádala a i na základě sdělení ERÚ ze dne 19. 12. 2019, je nepochybné, že byla licence udělena na výkon 1,500 MW. Tuto skutečnost dokazuje i Protokol o kontrole SEI č. [redacted] ze dne [redacted]. K žádné změně licence a aktualizaci parametrů výroby elektřiny provozovatelem FVE nedošlo, přestože držitel licence je podle § 9 zákona č. 458/2000 Sb. povinen neprodleně oznámit změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence - předložit o takových změnách doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence. Z žádného ustanovení relevantních právních předpisů nelze dovodit, že by kontrolní správní orgán při výpočtu instalovaného výkonu měl povinnost přihlížet k reálným ztrátám při výrobě elektřiny. Protokol o výsledku kontroly je srozumitelný a přehledný, obsahuje výčet použitých podkladů, podrobné výpočty a zejména dostatečně popsané a vysvětlené úvahy, které správní orgán vedly ke kontrolnímu závěru na základě hodnocení podkladů.

Obviněnou nijak nebyl zpochybněn závěr z místního šetření při kontrole, popsany v protokolu z místního šetření, ani počet zjištěných FVP v místě výroby. V místě připojení do elektrizační soustavy byla zjištěna při kontrole dodatečná instalace FVP nad rámec licence a fakt, zda v ten okamžik byly FVP rovněž zapojeny není rozhodující. Dále byla skutečnost, že zjištěný stav odpovídá stavu v roce 2018 potvrzena obviněnou písemně na leteckém snímku FVE. Jako podpůrný argument lze použít i výpočet hodnoty ročního využití instalovaného výkonu FVE v roce 2018, jehož hodnota 1 174,31 kWh/kWp odpovídá hodnotě 1 157,98 kWh/kWp +/- 10%, získané z veřejně přístupného systému PVGIS, vytvořeným výzkumným centrem Evropské komise, za využití dokumentu Metodika, kterou si nechala za tímto účelem od ČVUT v Praze zpracovat SEI a který je přílohou Protokolu o kontrole č. [REDAKCE]. Na základě těchto jmenovaných dokumentů je nepochybné, že zjištěná skutečnost je prokázána několika výše uvedenými doklady a Metodikou. Hodnota ročního využití byla vypočtena 1 174,31 kWh/kWp (2 006 957 kWh / 1 709,05 kWp) tzn. jako podíl celkového vyrobeného množství elektřiny za rok 2018 a skutečného instalovaného výkonu FVE tj. 1 709,05 kWp. Reálně dosažitelná výtěžnost v dané lokalitě v roce 2018 byla stanovena v rozsahu 1 157,98 kWh/kWp +/- 10% (tj. od 1 042,18 do 1 273,78 kWh/kWp). Skutečná hodnota 1 174,31 kWh/kWp byla tedy v souladu s předpokladem, ovšem celkový instalovaný výkon neodpovídal licenci. SEI tak dostatečně zjistila skutkový stav FVE při místním šetření a ověřila počet FVP v místě výroby.

Zde odvolací správní orgán shrnuje zjištěné skutečnosti a konstatuje, že celkový instalovaný výkon FVE Kuřívody - 1,5 MWp, zjištěný fyzickou kontrolou dne 26. 9. 2019 činí 1 709,05 kW, a je v rozporu s povoleným výkonem uvedeným v licenci, tj. 1 500 kW. Instalovaný výkon výroby udělený licenci na výrobu elektřiny je určen jako součin počtu instalovaných FVP a jejich štítkového výkonu. Kontrolním šetřením ze dne 26. 9. 2019 byl zjištěn celkový součet štítkových výkonů použitých FVP 1 709 050 Wp (8 126 ks FVP o výkonu 210 Wp, 6 ks FVP o výkonu 255 Wp a 4 ks FVP o výkonu 265 Wp). Pro kontrolovanou FVE je tedy skutečný instalovaný výkon určen převodem na 1,70905 MWp a skutečně instalovaný výkon FVE je tudíž o 0,20905 MWp vyšší, než výkon 1,5 MW uvedený v licenci při uvedení FVE do provozu v roce 2009.

Že ze strany obviněné nebyly splněny zákonné povinnosti podle § 9 zákona č. 458/2000 Sb. co do změny licence na vyšší výkon FVE v souvislosti s jejím rozšířením rovněž dokládá smlouva o dílo na „Rozšíření fotovoltaické elektrárny Ralsko-Kuřívody, o 210 kWp“ s termínem zahájení díla 18. 5. 2010. Navýšení výkonu FVE rovněž tak vyplývá i ze Zprávy o dílčí výchozí revizi elektrického zařízení č. 02-05-10 vyhotovené dne 28. 5. 2010. Na základě revize zařízení bylo v posudku konstatováno, že: „Elektrické zařízení je schopné bezpečného provozu“ spolu s uvedením technických údajů o revidovaném zařízení: „Instalováno - 8 136 ks fotovoltaických panelů - FVP, typ. SUNTECH 210 W, Celkový výkon FVE v instalovaných panelech - 1 708 560 Wp.“ Pokud by revizní technik zjistil nezapojené FVP v rámci kontrolované výroby, uvedl by tuto skutečnost v posudku. Zde odvolací správní orgán uzavírá, že v projednávané věci je nezpochybnitelné, že FVE obviněné vyráběla elektřinu z vyššího instalovaného výkonu a tudíž v rozporu s vydanou licenci č. [REDAKCE].

Ad 3) K povaze přestupku a otázce zavinění.

Není pochyb, že obviněná za přestupek odpovídá. Odpovědnost právnických osob za přestupek je v zákoně č. 250/2016 Sb. dána jako odpovědnost objektivní, což znamená, že správní orgán nemusí zkoumat subjektivní stránku skutkové podstaty přestupku, tedy formu zavinění, zda šlo o úmysl nebo nedbalost. Přestupek byl definován na základě informací vedených ERÚ k licenci č. [REDAKCE] obviněné, a to na základě licenčního spisu, který si SEI vyžádala a i na základě sdělení ERÚ ze dne 19. 12. 2019. Je nepochybné, že licence byla udělena na výkon 1,500 MW. Co se týká definovaného přestupku, podle jeho povahy se jedná o přestupek pokračující, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Bylo vycházeno z měsíčních výkazů o výrobě elektrické

energie z obnovitelných zdrojů, které výrobce zasílá operátorovi trhu pro nárok na podporu, ze kterých jednoznačně vyplývá, že pachatel přestupku porušoval zákonem stanovenou povinnost s jednotným záměrem. Projednávaný přestupek svým charakterem vykazuje přesně známky pokračujícího přestupku, a proto polemika obviněné na toto téma s odvoláním na § 7 zákona č. 250/2016 Sb. je odvolacím správním orgánem vnímána jako navozený zástupný problém a obviněná nemusí s tímto názorem souhlasit.

Návazně na výše uvedené odvolací správní orgán považuje za nezbytné zdůraznit, že k projednávanému přestupku se vztahují i podmínky pro vydání licence a podmínky k provozu licencovaného zařízení na výrobu elektřiny. V procesu udělování licence ERÚ podle zákona č. 458/2000 Sb. je rovněž nutné splnit (§ 5 odst. 1 písm. c)) jako jednu z podmínek odbornou způsobilost člena statutárního orgánu právnické osoby nebo stanovit odpovědného zástupce s potřebnou odbornou způsobilostí. Tou se v daném případě rozumí ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru a 3 roky praxe v oboru nebo úplné střední odborné vzdělání technického směru s maturitou a 6 roků praxe v oboru. V případě obviněné je podle licenčního spisu ustanoven odpovědný zástupce p. [REDAKCE]

[REDAKCE] který odbornou způsobilost v licenčním řízení musel prokázat. Není možné, aby osoba, která se zaváže k činnosti odpovědného zástupce ustanoveného podle § 6 zákona č. 458/2000 Sb. a odpovídá za výkon licencované činnosti podle tohoto zákona, nevěděla o zákonem daných povinnostech držitele licence.

K namítanému zániku odpovědnosti za projednávaný přestupek ve dnech 5. 2. 2018, 5. 3. 2018, 4. 4. 2018 a 2. 5. 2018 odvolací správní orgán uvádí, že k naplnění tohoto institutu nedošlo, neboť podle § 31 odst. 2 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. „*Promlčecí doba počíná běžet u pokračujícího přestupku dnem následujícím po dni, kdy došlo k poslednímu dílčímu útoku*“. Zde odvolací správní orgán podtrhuje, že poslední dílčí útok je datován dne 2. 1. 2019, tudíž pokud by nedošlo k zastavení či přerušení promlčecí doby, byl by přestupek promlčen 3. 1. 2022. Dne 25. 5. 2021 bylo doručeno obviněné Oznámení o zahájení řízení o přestupku v předmětné věci a tím došlo i k přerušení běhu promlčecí doby.

Ad 4) K výši nepřiměřeného majetkového prospěchu.

Výše NMP byla stanovena ze skutečně dodaného množství elektřiny, na kterou byla nárokována podpora. Podpora nebyla nárokována na vypočtenou hodnotu, ale na hodnotu naměřenou elektroměrem a vykázanou obviněnou. Stanovení částky neoprávněně uplatněné podpory a výpočet NMP v minimální výši na základě výpočtu podle Metodiky 2019-010-M by se prováděl pouze v případech, pokud není známa přesná příčina nadvýroby, tedy stanovena příčina porušení.

Vzhledem k technickému řešení kontrolované FVE, kdy je elektřina dodávaná do DS měřena společně v jednom předávacím místě jedním elektroměrem, není možné pro stanovení výše uvedené částky provést jiný druh výpočtu, než na základě poměru výkonu FVP instalovaných v souladu s licenci a výkonu FVP instalovaných nad licencovaný výkon z celkové naměřené dodávky, na kterou byla nárokována podpora při započtení přiměřeného podílu z celkové částky záporné hodinové ceny na denním trhu hrazené povinně vykupujícím (viz výpočet NMP a Tabulka č. 2 na str. 10 protokolu o kontrole). Částku je nutné stanovit ze skutečně dodaného množství elektřiny, na kterou byla nárokována podpora.

V rámci řízení o odvolání obviněné byl ve 2. stupni odvolacím správním orgánem proveden opravný výpočet NMP s ohledem na výše odkazovaný výpočet rozdílu instalovaného výkonu oproti instalovanému výkonu 1,5 MW, uvedeného v licenci č. [REDAKCE] NMP za kontrolované období, který byl v 1. stupni vyčíslen ve výši 3.812.594,51 Kč = {(249,154 MWh*15 304 Kč/MWh) - (3 691,71 Kč / 1,70905 MWp * 0,21217 MWp)} odvolací správní orgán opravuje po přepočtu rozdílu nadinstalovaného výkonu, který správně činí 245,49 MWh (0,20905 MWp x 2006,957 MWh / 1,70905 MWp) a nikoliv 249,154 MWh. Na základě takto opraveného výpočtu odvolací správní orgán nově vyčísluje NMP na základě uplatnění úředně stanovené jednotkové výkupní ceny obviněnou ve výši 15.304 Kč/MWh pro kontrolovaný rok 2018 na

vyrobenou elektřinu z výkonu 0,20905 MW_p, instalovaného nad rámec licencovaného výkonu 1,5 MW, a to ve výši 245,49 MWh ($0,20905 \text{ MW}_p \times 2006,957 \text{ MWh} / 1,70905 \text{ MW}_p = 245,49 \text{ MWh}$). Se započítáním podílu z celkové částky záporné hodinové ceny na denním trhu, hrazené povinně vykupujícím ve výši 3 691,71 Kč, byl obviněnou získán NMP ve výši 3.756.527,40 Kč ($245,49 \text{ MWh} \times 15 304 \text{ Kč} / \text{MWh} - 3 691,71 \text{ Kč} / 1,70905 \text{ MW}_p \times 0,20905 \text{ MW}_p = 3.756.527,40 \text{ Kč}$).

K návazné námitce obviněné, že výpočet SEI nijak nereflktuje skutečnost, že FVE obsahovala systém omezení výkonu (střídače, které omezovaly maximální výkon na 1,499 MW) odvolací správní orgán uvádí, že střídače sice limitují okamžitý výkon dodávaný do distribuční soustavy na max. 1,5 MW, nicméně zejména v měsících, kdy jsou méně příznivé osvitové podmínky, umožňuje vyšší instalovaný výkon ve výrobních jednotkách dodat do distribuční soustavy více elektřiny, než v případě, kdy instalovaný výkon ve FVP jako výrobních jednotkách odpovídá instalovanému výkonu uvedenému na licenci. Střídače s kapacitou max. 1,5 MW pak omezují dodávku do distribuční soustavy pouze za příznivých osvitových podmínek, kdy by FVE s vyšším instalovaným výkonem ve FVP oproti licenci byla schopna dodat do distribuční soustavy větší množství elektřiny, ale tato dodávka je omezena právě kapacitou střídačů. V daném případě je tato námitka zcela irelevantní, protože část FVE, která představuje výkon nad rámec licence, nebyla prokazatelně vůbec uvedena do provozu v roce 2009.

Námitka obviněné o možnosti neposkytnutí SEI součinnosti při kontrole a znemožnění místního šetření ve výrobě FVE tak, aby SEI nemohla zjistit přesnou příčinu nadvýroby a NMP byla nucena stanovit pomocí Metodiky, je mylná. Přesný počet FVP a stav výroby v roce 2018 byl zjištěn a potvrzen kontrolovanou osobou písemně na dobovém leteckém snímku FVE. Povinnost poskytnout kontrolujícím potřebnou součinnost je stanovena zákonem č. 255/2012 Sb., kontrolní řád, kde je uvedeno v § 10 odst. 2: „*Kontrolovaná osoba je povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícím výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost.*“ NMP stanovený SEI byl určen v souladu s právními předpisy a výše uložené sankce se tímto rozhodnutím o odvolání opravuje.

Ad 5) K nároku poškozeného.

Dne 12. 8. 2020 Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR (dále MPO) jako poškozený řádně, včas, dostatečně a bez pochybností uplatnilo svůj nárok a navrhlo SEI uložit podezřelý z přestupku povinnost náhradit škodu v celkové výši 3.812.594,51 Kč, přičemž výše škody byla správním orgánem spolehlivě zjištěna. Náhrada poškozenému byla SEI napadeným rozhodnutím přiznána v plné výši, protože byly doloženy důkazní listiny, konkrétně výpisy z výkazů zadávaných výrobcem elektřiny podle vyhlášky č. 145/2016 Sb. do systému operátora trhu za období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018 a doklady o výplatě podpory vystavené spol. OTE, a. s., se sídlem Praha 8, Sokolovská 192/79 (dále OTE), která působí jako operátor trhu.

MPO je v daném případě poškozený, jelikož je vycházeno ze základní premisy, že poškozeným je ten, komu se v důsledku porušení dodržování věcných podmínek, stanovených CR č. 3/2017 ze dne 26. září 2017, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie na rok 2018 podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., při uplatňování výkupní ceny na elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie zmenšil majetek. Postavení České republiky - MPO jako poškozeného pak vyplývá ze zákona č. 165/2012 Sb. Tento zákon v § 13 odst. 1 upravil postavení tzv. operátora trhu, který účtuje provozovateli regionální distribuční soustavy a provozovateli přenosové soustavy složku ceny služby distribuční soustavy a složku ceny služby přenosové soustavy na podporu elektřiny ve výši, v jaké je povinen ji vyúčtovat provozovatel regionální distribuční soustavy nebo provozovatel přenosové soustavy podle § 28 a provozovatel regionální distribuční soustavy a provozovatel přenosové soustavy je povinen ji hradit operátorovi trhu. Tímto operátorem trhu je OTE, přičemž do vztahů vznikajících podle zákona č. 165/2012 Sb. vstupuje jako mezičlánek mezi státem a výrobcem elektřiny (podpora zelenými bonusy) nebo mezi státem a povinně vykupujícím obchodníkem s elektřinou (podpora výkupní cenou). OTE je obchodní korporací, akciovou společností založenou státem, která mj. organizuje celý systém

provozování a přerozdělování prostředků určených pro podporované zdroje energie mezi jednotlivými účastníky trhu a státním rozpočtem. Pokud se jedná o podporu ve formě zelených bonusů, tuto OTE vyplácí přímo výrobcům elektřiny. U výkupních cen platí, že podporu ve formě výkupních cen vyplácí povinně vykupující obchodník, přičemž OTE dorovnává povinně vykupujícímu obchodníkovi rozdíl mezi výkupní cenou a tržní hodinovou cenou elektřiny. Výši výkupních cen a zelených bonusů na elektřinu stanovuje podle § 12 zákona č. 165/2012 Sb. ERÚ. Je nepochybné, že tím, kdo vynakládá prostředky na podporu obnovitelných zdrojů, je stát. Podle ustanovení § 28 odst. 1 písm. c) zákona č. 165/2012 Sb. jsou náklady na podporu elektřiny hrazeny prostřednictvím operátora trhu z finančních prostředků, které jsou tvořeny dotací z prostředků státního rozpočtu podle odst. 3. Dále podle odst. 3 uvedeného ustanovení tohoto zákona vláda stanoví svým nařízením prostředky státního rozpočtu pro poskytnutí dotace na úhradu složky ceny služby distribuční soustavy a složky ceny služby přenosové soustavy na podporu elektřiny. Dotaci na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny podle § 28 zákona č. 165/2012 Sb. poskytuje MPO operátorovi trhu čtvrtletně na základě jeho žádosti předložené do konce měsíce následujícího po ukončení čtvrtletí. MPO operátorovi trhu do konce dalšího měsíce poukáže jednu čtvrtinu částky uvedené v nařízení vlády podle § 29 odst. 1 tohoto zákona. Tímto způsobem byly OTE vypláceny dotace pro výrobce a MPO na základě § 14 zákona č. 218/2000 Sb. poskytovalo dotace ze státního rozpočtu OTE. Dotace byla pro rok 2018 poskytnuta ve výši 26,185 mld. Kč rozhodnutím MPO č. j. MPO 30555/2018/41100/01000. Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že neoprávněným uplatněním vyššího nároku na podporu za vyrobenou elektřinu došlo k úbytku na majetku MPO jako poškozené osoby, která poskytla dotaci na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů. Primárním poškozeným je právě Česká republika, neboť OTE se podílela toliko na přerozdělování a vyplácení dotace.

Na postavení České republiky jako poškozené (zastoupené MPO) odkazuje řízení vedené Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 52 T 13/2017, kde soud konstatoval, že primárním poškozeným je český stát. OTE sice vyplácela podporu, avšak z provedeného dokazování nevyplývá, že by se majetek této společnosti zmenšil, např. o částku, kterou by tato společnost z poskytnuté dotace vrátila. V obdobné věci bylo rozhodováno rovněž Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 46 T 1/2017-4458. Jak již bylo uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, tak za poškozené nelze považovat provozovatele přenosové soustavy resp. provozovatele regionální distribuční soustavy ani operátora trhu, neboť tyto společnosti byly po celé projednávané období pouze poskytovatelem (zprostředkovatelem) finančních prostředků, které jim byly poukazovány MPO ze státního rozpočtu. V daném případě tak lze hovořit o jediném poškozeném, kterým je Česká republika zastoupená MPO.

V neposlední řadě se odvolací orgán plně ztotožňuje se závěry Krajského soudu v Brně spis. zn. 52T 2/2021-2776 ze dne 5. srpna 2021 v to smyslu, že poškozeným není ani zákazník jako konečný spotřebitel energie, a to na základě již citovaného ust. § 28 zák. č. 165/2012 Sb., ze kterého je zřejmé, že část ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny podle ust. § 28 odst. 1 písm. a) je stanovena fixní částkou, takže výše podpory určené výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů je tak bez vlivu na výši plateb příspěvku jednotlivými *koncovými spotřebiteli, jinak řečeno, stanovenou fixní částkou 495 Kč za MWh* by koncoví spotřebitelé uhradili i za situace, kdy by účastník řízení od počátku řádně uplatňoval podporu za výrobu. Koncové spotřebitele tak de facto nelze považovat za poškozené v dané věci, neboť projednávaným skutkem ke škodě na jejich majetku fakticky nedošlo. S ohledem na to, že poškozený vzal svůj nárok zpět a že byl výrok o náhradě škody tímto rozhodnutím zrušen, je toto sdělení pouze nad rámec a již není v řízení relevantní.

Ad 6) K nesprávnosti a rozporu napadeného rozhodnutí s právními předpisy.

Po prostudování spisu č. [REDAKCE] odvolací správní orgán konstatuje, že při kontrole a v řízení o přestupku bylo postupováno v souladu s platnou legislativou. V odvolání nejsou doloženy žádné další nové skutečnosti, které by doplnily provedené šetření. Po opravě výpočtu

NMP v rámci řízení o odvolání odvolací správní orgán tímto rozhodnutím mění výroky pod I., III. a IV. a zrušuje výrok II. a ve zbytku napadené rozhodnutí č. 512005121 o přestupku potvrzuje.

Odvolací správní orgán uzavírá, že správní orgán 1. stupně postupoval v souladu se vztažnými právními předpisy a přihlížel ke všem skutečnostem zjištěným při kontrole v rámci vedeného řízení. Nebyla zjištěna žádná pochybení jak z pohledu hmotněprávní kvalifikace, potvrzena je i správnost procesních postupů. V dokazování byl dodržen zákaz zneužití správní úvahy, listiny byly hodnoceny jako důkaz jednotlivě i ve spojení s ostatními důkazy opatřenými v této věci, což opravňuje odvolací správní orgán konstatovat, že v řízení byla uplatněna i zásada nestrannosti v kombinaci se zásadou legitimního očekávání, které jsou obsaženy v § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. Co do nákladů řízení konstatuje, že v 1. stupni bylo postupováno v souladu s § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. Řízení o odvolání potvrzuje, že k porušení zákona č. 526/1990 Sb. ze strany obviněné došlo a byl zajištěn dostatek relevantních důkazů k úplnému objasnění věci, ve které bylo vedeno. Rovněž byla zachována všechna práva obviněné a pokuta byla uložena v souladu s platným právním řádem, a proto odvolací správní orgán rozhodl v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. V návaznosti na výše uvedené uzavírá, že změnou textu výroků byla při zachování totožnosti skutku upravena ve výroku I. výše nepřiměřeného majetkového prospěchu, ve výroku II. upravena výše vzniklé škody a opraveno číslo účtu poškozeného a ve výroku III. byla upravena výše uložené pokuty, jak uvedeno v odůvodnění výroků. V ostatním se napadené rozhodnutí potvrzuje ve smyslu § 90 odst. 5 věty druhé tohoto zákona.

Odvolací správní orgán se rovněž musí vyjádřit k tomu, že změnil výrok III. napadeného rozhodnutí. K tomuto kroku vedla odvolací správní orgán skutečnost, že se od 1. 1. 2022 změnil zákon č. 165/2012 Sb., a kde byla v § 51 tohoto zákona rozšířena pravomoc odvolacího správního orgánu v oblasti vymáhání neoprávněné čerpané podpory, tedy pravomoc v samostatném řízení z moci úřední rozhodovat o neoprávněném čerpání podpory a stanovit rozsah tohoto neoprávněného čerpání podpory podle doby jeho trvání. Dle odvolacího správního orgánu se má za to, že úprava provedená zákonodárcem od 1. 1. 2022 v ustanovení § 51 zákona č. 165/2012 Sb. je speciální veřejnoprávní institut, který z pohledu státu směřuje k obdobnému účelu, jako soukromoprávní vymáhání náhrady škody. Na základě této skutečnosti vyzval odvolací správní orgán dne 21. 1. 2022 poškozené MPO, zda ve věci trvá na uplatnění nároku na náhradu škody, která mu jednáním poškozeného vznikla. Odpověď na tuto výzvu přišla odvolacímu správnímu orgánu dne 1. 2. 2022, kdy MPO, jakožto poškozený v řízení, ve věci nadále nebude trvat na uplatnění nároku na náhradu škody. Zároveň MPO požádalo, aby odvolací správní orgán věc dále řešil s využitím speciálního veřejnoprávního institutu v samostatném řízení z moci úřední dle § 51 zákona č. 165/2012 Sb. Proto odvolací správní orgán přistoupil na změnu výroku III., kdy povinnost náhrady škody změnil na výrok o pokutě.

Odvolací správní orgán zaslal dne 4. 2. 2022 oznámení o shromážděných podkladech, kdy obviněné poskytl 5-ti denní lhůtu k vyjádření. Na to obviněná reagovala, když požádala odvolací správní orgán o prodloužení této lhůty. Odvolací správní orgán lhůtu k vyjádření se k podkladům obviněné prodloužil o 30 dní od doručení usnesení o prodloužení lhůty. Předposlední den této lhůtu obdržel odvolací správní orgán vyjádření obviněné ke shromážděným podkladům. V tomto vyjádření obviněná uvádí vyjádření, které by se daly shrnout do těchto bodů:

- 1. vyjádření, která kopírují odvolací námítky uplatňované v rámci odvolání,*
- 2. nesouhlas se zpětvzetím návrhu na uplatnění náhrady škody,*
- 3. nesouhlas se stanovením výše nepřiměřeného majetkového prospěchu a nesouhlas s tím, aby výše hodinové výkupní ceny byla zahrnuta do škody vyčíslené MPO ani do výši nepřiměřeného majetkového prospěchu,*

4. obviněná se také hájí tím, že vyrábí čistou elektřinu, do které musela vložit prostředky a kde měla náklady, nepřiměřený majetkový prospěch tak v tom případě nepřipadá v úvahu, neboť reálný profit z údajně neoprávněné výroby se dostaví až po dosažení návratnosti vynaložených nákladů, což se doposud nestalo,

5. dle názoru obviněné taktéž došlo k porušení zásad správního trestání, především zákaz dvojího trestání, porušení zásady *ne bis in idem*, *nullum crimen, nulla poena sine lege* a zásada legitimního očekávání, taktéž se odkazuje na zásadu *in dubio pro reo* a *in dubio mitius*, kdy dle jejího názoru nebyla dostatečně prokázána výše škody ani nebyla naplněna skutková podstata přestupku,

6. obviněná dále spekuluje nad aktivací § 51 POZE, kdy se obává, že by byla trestána hned čtyřikrát,

7. polemizuje také s protiústavností § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. a také argumentuje, že není nikde zákonem stanoveno, co je považováno za instalovaný výkon výroby ani jakým způsobem má být posuzován soulad instalovaného výkonu s výkonem uděleným na licenci. Dle jejího názoru právní předpisy pak nestanovují, že skutečný výkon FVE má být stanoven součtem nominálního výkonu všech panelů tvořících FVE, ani že překročení instalovaného výkonu výrobcem je přestupkem, v jejím případě se tak nemůže jednat o přestupkovou odpovědnost,

8. závěrem obviněná navrhuje nařídit ústní jednání a předvolat navrhané svědky a pak také zastavit řízení, či uložit pouze symbolický trest.

Ad 1)

Jelikož tato vyjádření kopírují odvolací námítky, které již odvolací správní orgán vypořádal výše, nebude se k tomuto bodu již více vyjadřovat.

Ad 2)

Zde odvolací správní orgán nesouhlasí s tvrzením obviněné, že se nejedná o zpětvzetí návrhu na uplatnění náhrady škody ze strany poškozeného MPO. Dle názoru odvolacího správního orgánu je toto sdělení MPO zpětvzetím návrhu na uplatnění náhrady škody, neboť projev vůle byl v tomto sdělení dostatečně jasný a zřetelný. Není nikde v zákoně stanoveno, jakou formu má toto zpětvzetí mít. Odvolací správní orgán přijal návrh na zpětvzetí návrhu na vědomí, a taktéž v odůvodnění tohoto rozhodnutí dostatečně odůvodnil, proč poškozeného MPO již není v tomto řízení v roli poškozeného. Z hlediska zákona tomuto postupu nic nebránilo.

Ad 3)

V této části odvolací správní orgán odkazuje na vypořádání námitek uvedených výše v tomto rozhodnutí, neboť se toto vyjádření částečně překrývá s původními námítkami. K tomuto odvolací správní orgán poznamenává, že výkupní ceny jsou definovány v zákoně č. 165/2012 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2021, kde můžeme naleznout v § 8 tohoto zákona, že výkupní ceny jsou formou veřejné podpory. Obviněná neměla na část své FVE pravomocně udělenou licenci, tudíž v této části vyráběla a dodávala elektřinu do distribuční sítě neoprávněně. Z tohoto důvodu tak ani nemohl vzniknout nárok na veřejnou podporu ve formě výkupní ceny. Jak odvolací správní orgán taktéž zjistil ze spisové dokumentace, tak FVP nainstalované v průběhu roku 2010, nebyly zahrnuty ani do smlouvy o připojení, ta byla uzavřena v roce 2009, ani do smlouvy o výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů, protože ta byla také uzavřena v roce 2009. Jak se lze dočíst v rozsudku Nejvyššího soudu čj. 32 Cdo 1051/2015 ze dne 9. 3. 2017, tak tento soud vyslovil jasný názor, že „*předpokladem vzniku nároku provozovatele výroby elektrické energie využívající sluneční záření na výkupní ceny elektřiny stanovené pro rok 2010 Cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 4/2009 ze dne 3. 11. 2009 je skutečnost, že výrobce začal do konce tohoto roku v souladu s pravomocným rozhodnutím o udělení licence vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy. Tento předpoklad není splněn, jestliže byly dodávky prováděny toliko protiprávně, tj. bezsmluvně a bez připojení k dodávkám provedeného provozovatelem distribuční soustavy.*“ Z tohoto lze jasně vyčíst postoj soudů k problematice, že není možno čerpat podporu, když nebyla podepsána příslušná smlouva o připojení ani smlouva

o výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů, což v tomto případě, jak bylo zmíněno výše, nebyla. Jelikož obviněná přesto čerpala veřejnou podporu na tuto část výroby, která nepodléhala pravomocné licenci, tak se dopouštěla přestupku spočívajícího v nedodržení věcných podmínek cenové regulace obsažených v cenovém rozhodnutí vydaném dle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. a tímto jednáním ji tudíž vznikl nepřiměřený majetkový prospěch. Více k vyměření výše nepřiměřeného majetkového prospěchu ve vypořádání námitek v tomto rozhodnutí.

Ad 4)

Zde odvolací správní orgán souhlasí, že obviněná musela vynaložit velký objem prostředků, a že myšlenka výroby čisté energie ve FVE je dobrá pro stát jakožto i pro jeho občany, ovšem vše musí probíhat v rámci zákona, v rámci cenového rozhodnutí ERÚ a v především v rámci udělené licence, která má v tomto případě velký význam, neboť stanovuje výkonový parametr zařízení, na které se veřejná podpora na elektřinu vyrobenou z obnovitelného zdroje, v tomto případě z FVE, vztahuje. Jestliže se obviněná rozhodla podnikat v oblasti energetiky, tak jako podnikatel v této oblasti měla obviněná zajistit dodržování § 9 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., energetický zákon (dále jen zákon č. 458/2000 Sb.), který stanoví, že „*v případě rozšíření počtu provozoven, změny technických parametrů stávajících provozoven nebo změny rozsahu vymezeného území je držitel licence oprávněn zahájit výkon licencované činnosti v těchto provozovnách nebo na vymezeném území dnem právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence*“, kdy však ze správního spisu nevyplývá, že by obviněná požádala o změnu licence, když se rozhodla rozšířit svou FVE Kuřivody. Licence tedy převážně slouží k zajištění právní jistoty a předvídatelnosti. Nadto musí odvolací správní orgán poznamenat, že výše výkupních cen, tak i podpora ve formě zeleného bonusu byly nastaveny v § 12 odst. 1 písm. a) a násl. zákona č. 165/2012 Sb, ve znění účinném do 1. 1. 2022, a tudíž návratnost vynaložených nákladů je v tomto případě právně zaručena. Jestliže se obviněná hájí tím, že reálný profit z údajně neoprávněné výroby se dostaví až po dosažení návratnosti vynaložených nákladů, což se doposud nestalo, tak k tomuto odvolací správní orgán poznamenává, že jelikož je podpora pro FVE stanovena na dobu 20ti let a FVE Kuřivody je někde za polovinou této doby, tak reálný profit jistě brzy nastane. Nepřiměřený majetkový prospěch vyplývá pouze a jen z výroby na panelech, na které nebyla udělena pravomocná licence.

Ad 5)

Odvolací správní orgán se nedomnívá, že by došlo k porušení zmiňovaných zásad správního trestání a to na základě výše uvedeného odůvodnění tohoto rozhodnutí. V prvé řadě se jedná o přestupek, jak již bylo prokázáno výše zmíněnými argumenty. Tento přestupek je také jasně specifikovaný v zákoně č. 526/1990 Sb., potažmo ve vztázném cenovém rozhodnutí ERÚ, kdy výše zmíněnými argumenty bylo dostatečně jasně prokázáno, že skutková podstata tohoto přestupku byla naplněna. Jestliže obviněná spekuluje nad zákonností, resp. ústavností této normy, nechť se obrátí na Ústavní soud ČR, který jako jediný má v této zemi pravomoc řešit ústavnost. V této věci také odvolací správní orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 10 As 121/2018 – 82 ze dne 5. 11. 2019, který vyslovil názor, že „*NSS se důkladně zabýval ústavní konformitou bodu 1.10 cenového rozhodnutí ERÚ v rozsudku ze dne 25. 7. 2019, čj. 1 As 127/2018-99, odst. 48-63, a podrobil jej testu racionality ve vztahu k právu podnikat. Dospěl k tomu, že věcné podmínky cenového rozhodnutí ERÚ jsou v souladu s ústavním pořádkem. Bod 1.10 cenového rozhodnutí fakticky upřesňuje okamžik, k němuž musí FVE splňovat určité technické parametry. Neurčují se jím práva a povinnosti, ale podmínky pro uplatnění stanovených cen. Zákon o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen a zprostředkovaně i cenové rozhodnutí sleduje racionální cíl (zejména zájem na udržení přiměřené ceny energie a její dostupnosti) a provádí jej předvídatelnými prostředky. V podrobnostech odkazuje NSS na citovaný rozsudek*“, což v této situaci jasně dokládá postoj soudů na problematiku ústavnosti a právní povahy cenových rozhodnutí. Dle názoru odvolacího správního orgánu je norma stanovena jednoznačně a poskytuje jasný výklad porušení právních povinností. Nemůže ani dojít k porušení zásad nullum crimen, nulla poena sine lege, neboť, cenová

rozhodnutí mají povahu jako právní předpis, což bylo judikováno např. v rozsudích Nejvyššího správního soudu pod čj. 1 AOS 7/2013-41 ze dne 19. 3. 2014, tak i v usnesení Ústavního soudu ČR vedené pod sp. zn. III. ÚS 2710/14 ze dne 19. 3. 2015 nebo II. ÚS 1870/14 ze dne 16. 9. 2014, Ústavní soud ČR posuzoval zákonnost a ústavnost cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu. Ani porušení zásady legitimního očekávání nepřichází dle odvolacího správního orgánu v úvahu, neboť tato zásada dle § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. má úplně jiný účel a její smysl je předcházet situacím, kdy by správní orgány rozhodovaly jinak ve skutkově stejných případech. Ani porušení zásad *in dubio pro reo* a *in dubio mitius* nemůže být v tomto případě řeč, neboť výše zmíněnými argumenty bylo dle odvolacího správního orgánu jednání obviněného prokázáno dostatečně jasně a bez důvodných pochybností v souladu se zásadou uvedenou v § 3 zákona č. 500/2004 Sb. Proč se nejedná o porušení zásady *ne bis in idem* viz. níže ad 6)

Ad 6)

Odvolacímu správnímu orgánu v tomto bodě není příliš jasné, odkud vzala obviněná své tvrzení, že obviněné hrozí v souvislosti s § 51 POZE, že bude muset nahrazovat čtyřikrát nepřiměřený majetkový prospěch. Zde SEI uvádí, že řízení o přestupku a řízení o neoprávněně čerpané podpoře jsou dvě od sebe odlišná správní řízení, kdy sice řízení o neoprávněně čerpané podpoře může vycházet z podkladů řízení o přestupku (a to především z důvodu naplnění zásady hospodárnosti), ovšem jedná se o atypické správní řízení, kterým je konstatováno, že někdo musí vrátit neoprávněně čerpanou podporu, jestliže se v řízení prokáže, že k neoprávněně čerpané podpoře došlo. Řízení o přestupku je sankčním řízením a trest v podobě pokuty je českým právním řádem považován za legitimní, právo na vrácení nepřiměřeného majetkového prospěchu ať v rovině soukromoprávní, či v rovině veřejnoprávní, není uloženo pokutou dotčeno. Řízení o neoprávněně čerpané podpoře není klasickým sankčním řízením, jelikož zde není udělena sankce ve smyslu pokuty a nejedná se tak o správní trestání, jedná se veřejnoprávní institut, který slouží k výběru neoprávněných podpor ze strany státu. Dle přechodných ustanovení čl. II. bod 17, které jsou stanovené v zákoně č. 382/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále také změnový zákon č. 382/2021 Sb.), pokud došlo k neoprávněnému čerpání podpory přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je výrobce, výrobce elektřiny z decentrální výroby elektřiny, výrobce tepla nebo výrobce biometanu povinen uhradit penále za neoprávněné čerpání podpory ve výši 0,1 % denně pouze v případě, že k tomu byl povinen rovněž podle dosavadních právních předpisů, což v tomto případě nebyl. V tomto případě se tak nejedná o porušení zásady dvojího trestání.

Ad 7)

Odvolací správní orgán nemůže souhlasit s tvrzením obviněné, že není nikde v právních předpisech stanoveno, že skutečný výkon FVE má být stanoven součtem nominálního výkonu všech panelů tvořících FVE. Naopak, toto vyplývá z § 30a zákona č. 458/2000 Sb., kde je stanoveno, že „za celkový instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny se považuje součet hodnot instalovaných výkonů výrobních jednotek v místě připojení do elektrizační soustavy.“ Tato argumentace byla nadto potvrzena Nejvyšším správním soudem v rozsudku vedeném pod čj. 4 AS 137/2017-41 ze dne 7. 9. 2017, kdy tento soud vyslovil, že „za celkový instalovaný výkon se považuje součet hodnot instalovaných výkonů výrobních jednotek, tj. prostý aritmetický součet výkonu instalovaných solárních panelů.“ Odvolací správní orgán taktéž dodává, že sice není přestupkem překročení instalovaného výkonu výrobcem podle zákona č. 526/1990 Sb., ovšem může se jednat o přestupek podle zákona č. 458/2000 Sb. ve smyslu porušení povinnosti podle § 9 odst. 5 tohoto zákona. Dle zákona o cenách č. 526/1990 Sb. se bude jednat o přestupek, když výrobce na část provozovny, na kterou nebyla udělena pravomocná licence, uplatňuje veřejnou podporu, která je navázána na uvedení takové výroby do provozu a tedy provázána mimo jiné právě s pravomocnou licencí. Jestliže tedy obviněná uplatňovala veřejnou podporu na

tu část výroby, na kterou neměla pravomocnou licenci, tak se dopouštěla přestupku proti cenovému rozhodnutí, jak bylo zmíněno výše. Polemizovat s protiústavností § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., odvolacímu správnímu orgánu nenáleží, ta je plně v kompetenci Ústavního soudu ČR a více viz výše.

Ad 8)

Odvolací správní orgán vyhověl žádosti obviněné o nařízení ústního jednání a předvolal požadované svědky. Ústní jednání bylo nařízeno na den 20. 4. 2022 a po předchozí omluvě se jednání zúčastnila pouze právní zástupkyně obviněné. Předvolaný se ústního jednání nezúčastnil. Na konci tohoto ústního jednání požádala právní zástupkyně obviněné o odročení jednání a nařízení dalšího, za účelem výslechu svědků pana . Odvolací správní orgán opět vyhověl požadavku obviněné a nařídil druhé ústní jednání ve věci na den 25. 5. 2022. Opět předvolal svědky pana , kdy druhý jmenovaný se k ústnímu jednání opět nedostavil. Právní zástupce obviněné na tomto ústním jednání sdělil, že se odkazuje na svá dřívější písemná vyjádření a také navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a řízení zastaveno, neboť se dle jeho názoru jedná o právní omyl, kterého se obviněná nemohla vyvarovat.

Svědecká výpověď pana směřovala k tomu, že obviněná se dle jeho názoru nemohla dopustit výše uvedeného jednání, neboť jednala v dobré víře, že zákon neporušuje a vinna je v tomto případě společnost CE Solar, s.r.o., která FVE Kuřívody budovala kompletně na klíč a to včetně veškeré dokumentace. Dle jeho vyjádření navrhla právě společnost CE Solar, s.r.o. rozšíření FVE o další panely z důvodu pokrytí ztrát při výrobě. Svědek dále vypověděl, že si nebyl vědom toho, že rozšíření je v rozporu s cenovým rozhodnutím a myslel si, že FVE provozuje v souladu se zákonem. Závěrem právní zástupkyně sdělila odvolacímu správnímu orgánu, že obviněná v řízení poskytla veškerou součinnost i podklady.

K tomuto odvolací správní orgán sděluje, že si je vědom toho, že ze strany svědka pana jednatele obviněné, pravděpodobně nebyl úmysl jednat v rozporu s cenovým rozhodnutím, a že předpokládal, když objednal zhotovení FVE Kuřívody společností CE Solar na klíč, že to bude provedeno plně v souladu se zákonem a to včetně rozšíření FVE nad rámec licence. Zde však odvolací správní orgán musí dodat, že s ohledem na objektivní odpovědnost právnické osoby dle jeho názoru obviněná neprokázala, že vyvinula maximální úsilí k tomu, aby zajistila, že realizace FVE Kuřívody spolu s rozšířením nad rámec licence bude v souladu se zákonem, neboť si dle názoru odvolacího správního orgánu nedostatečně zjistila všechny okolnosti, které by znát měla a to včetně souvisejících zákonů, cenových rozhodnutí ERÚ, případně i judikatury. Veškerou právní zodpovědnost za tuto věc tak svěřila do rukou společnosti CE Solar, s.r.o., které „bezmezně“ věřila a spoléhala, že tato jedná plně v souladu se zákony, což je sice pochopitelné, ovšem ve zdejších případech to nemůže obstát jako liberační důvod se z výše uvedeného přestupkového jednání vyvinut. Obviněná se stala příjemcem veřejné podpory a veřejných prostředků, což by mělo podléhat zvýšenému úsilí se o věci dostatečně informovat. Kdyby to tak udělala, tak by zjistila, že se vystavuje riziku při rozšiřování FVE nad rámec licence, že by se mohla v budoucnu stát předmětem kontroly, kdy rozšíření zařízení nad rámec licence je v rozporu se zákonem č. 458/2000 Sb., resp. § 9 tohoto zákona, který má dopad na dodržování věcných podmínek cenové regulace, protože nárok na podporu má pouze držitel pravomocné licence. Pokud výrobní pravomocnou licenci nemá, vyrábí elektřinu nelegálně a nemůže ani čerpat prostředky z veřejných rozpočtů na podporu a mohlo by to pro ni znamenat porušení zákona. Problematika FVE je obecně složitá věc, kdy se v dané věci nelze spoléhat pouze na předpoklad, že jestliže se společnost CE Solar, s.r.o. zabývala výstavbou FVE, tak ohledně FVE zná dokonale veškeré související právní předpisy a cenové rozhodnutí. Závěrem odvolací správní orgán tedy shrnuje, že dle jeho názoru měla obviněná konat ve věci více a také se více informovat, než jen vše svěřit společnosti CE Solar, že je vše v pořádku.

Odvolací správní orgán taktéž musí konstatovat, že další ústní jednání za účelem výsledku pana [redacted] již nenařizoval, neboť, jak podotkl výše, uvěřil svědkovi panu [redacted] který byl jednatelem obviněné, že neměl úmysl porušovat zákon, a že uvěřil společnosti CE Solar, když si objednala zhotovení FVE Kuřívody na klíč, že to bude provedeno plně v souladu se zákonem a to včetně rozšíření FVE. Na druhou stranu, i když neměl svědek pan [redacted] úmysl porušovat zákon, tak odvolací správní orgán musí konstatovat, že se nemůže jednat o liberační důvod se vyvinutí z odpovědnosti za protiprávní jednání. Skutečné pohnutky společnosti CE Solar, proč poradila obviněné rozšířit FVE v důsledku výrobních ztrát nad rámec licence v tomto případě nejsou rozhodující, neboť provozovatelem a tedy i příjemcem veřejné podpory je obviněná, která se měla o věci dostatečně informovat. Výslech svědka, pana [redacted] který byl jednatelem společnosti CE Solar, by tak ve věci nepřinesl jiný závěr.

Ve věci úhrady pokuty lze dohodnout splátkový kalendář s oddělením rozpočtu a správy majetku ústředního inspektorátu Státní energetické inspekce, Gorazdova 24, 120 00 Praha 2, a to po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

V případě využití práva mimořádného opravného prostředku a na základě přiznaného odkladného účinku žaloby podle § 73 zákona č. 150/2002 Sb., začíná běh v rozhodnutí uvedených lhůt k úhradě pokuty a nákladů řízení dnem pravomocného ukončení soudního řízení.

POUČENÍ

Toto rozhodnutí je konečné a podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. se nelze proti němu odvolat.

Praha 20. června 2022

Ing. Pavel Gebauer
ústřední ředitel
(elektronicky podepsáno)